

ΕΤΣΙ ΛΕΕΙ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

PASTORALE

Μιά κοπέλλα μιὰ φορά
—μὴν τὸ πάρεις γιὰ ἀλήθεια
εἶν' ἀπὸ τὰ παραμύθια—
μέσ' ἀπ' τὰ γλυκά της χεῖλη
πούμοιαζαν κλειστὸ λουλούδι
τραγουδοῦσ' ἓνα τραγούδι
ποὺ τὸ λέγαν «Ἀμαρίλλι».

Κι ὁ βοσκὸς ἀπ' ἀντικρὸν
—ξακλουθᾷ τὸ παραμύθι—
ἔγυρε κι ἀποκοιμήθη
στὸν ἀγὸ τοῦ τραγουδιοῦ,
καὶ ἔξουσ' αὐγὴ καὶ βράδυ
μὲς σὲ τραγουδένιο χᾶδι
καὶ σὲ κοιμηθιὸ παιδιοῦ.

Ὅμως ὁ καταρριαχὸς
συνεπῆρε ἓνα βράδυ
μέσα στὸ πυκνὸ σκοτάδι
χᾶδια, ὄνειρα, φιλιὰ,
καὶ μὲ κόλασμένον χεῖλη
ἄρπαξε τὸ Ἀμαρίλλι
σὰν σὲ χάρου ἀγκαλιά.

— ∴ Τί ἀπέγιν' ὁ Βοσκός ∴

— Ἐξῆσε καὶ λησιμονήθη.

Ἔτσι λέει τὸ παραμύθι.